

სადღესასწაულო განგება

წმიდისა და კეთილმსახურისა

მეფისა თამარისი

დიდ მწუხრსა ზედა

ვჰგალობთ ნეტარ-არს კაცსა, ა აღსავალსა

უფალო ღალად-ვყავსა ზედა დასდებელი

მუხლი მ. წმიდისა თამარისი კმაჲ დ. მოგიცემიეს

მიანიჭე შენ, კაცთმოყუარეო, თუთმპყრობელსა მეფესა ქართველთასა სიბრძნე იგი სოლომონისი, დავითის სიმშვიდეს და მოციქულებრივი კეთილად მსახურებაჲ, რომლისა მიერ კეთილად განაგო მან მეფობაჲ თუხი, ვითარცა მეფეთა მეუფემან და მფლობელთა ყოველთა მფლობელმან, მის თანა შენისა ღმრთეებისა განგებულებასა ვადიდებთ, იესუ ყოვლად ძლიერო და მკსნელო სულთა ჩუენთაო.

რტო ნაყოფიერ იქმენ შენ, ღმრთივგანბრძნობილო, აღმოცენებულ ძირთაგან ღმრთისმსახურთა, რომელმან საქმეს, ხედვაჲ და სიყუარული კეთილად წარჰმართე და გარდაემატე ძუელთა, გინა ახალთა მეფეთა ღუაწლთა, ქრისტე აღიარე ღმერთად და მეუფედ და ქუელისმოქმედად და მკსნელად და მძლედ ყოველთა მთავრობათა და უმაღლეს კელმწიფებათა, წმიდაო თამარ, რომლისათუხცა წარგიმართა ქრისტესმოყუარეს იგი მეფობაჲ შენი, იესუ ყოვლად ძლიერმან და მკსნელმან სულთა ჩუენთამან.

ვითარცა გული შენი, განბრძნობილი შჯად ერისა შენისა, იყო კელთა შინა ღმრთისაჲთა, ეგრეცა ღმობიერ ჰყვენ გულნი ჩუენნი ფიცხელნი აწ ტკბილითა წყალობითა შენითა და წარმართენ სლვანი ჩუენნი მცნებათა მიმართ საღმრთოთა, რაჲთა შეგუჭურნეს ჩუენ კელითა თუხითა უძლეველითა, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთა ზედა, იესუ ყოვლადძლიერმან და მკსნელმან სულთა ჩუენთამან.

აწ ვითარ აღმოსთქუას გონებათა და პირთა ჩუენთა სიტყვანი კეთილნი: შესხმაჲ, ქებაჲ და დიდებაჲ ძლევეთ გურგუნოსნობისა და მძლედ მფლობელობისა შენისა ღირსად შესწორებულნი: სიმშჯდეს – საქებელი, ღმობიერებაჲ – მოწლე, მოწყალებაჲ – თანა ღმობილი, უმანკობაჲ – უზაკუელი, სიწმფობაჲ – უსიცრუო, სახიერებაჲ – ზოგადი, სიუხუეს აღუზავებელი და თავი ყოვლისა კეთილისა – შიში ღმრთისაჲ და მსახურებაჲ მისი შეუორგულებელი, ამისთუხცა ღირს იქმენ, სასუფეველსა ცათასა, რომელი დაგიძკვდრა იესუ ყოვლადძლიერმან და და მკსნელმან სულთა ჩუენთამან.

უფლისა მიერ კურთხეულ და სუე-ამაღლებულ კელმწიფეო, გიხაროდენ, განუშორებელ არს შენგან მარადის წყალობაჲ ღმრთისაჲ, რამეთუ ღუაწლი კეთილი მოგიღუაწებეს, სრბაჲ აღგისრულებეს და სარწმუნობაჲ დაგიმარხავს საქმითა კეთილითა განსრულებული, ამისთუხცა მიითუალე სიმათლისა იგი გურგუნი, რომელი მოგანიჭა შრომათა წილ შენთა წმიდათა, იესუ ყოვლადძლიერმან და მკსნელმან სულთა ჩუენთამან.

დიდებაჲ... კმაჲ ბ

გონებაჲ შენი უვნებლობითა განაბრწყინვე და საღმრთოთა სიმდაბლითა განაშუენე, ერისა შენისა სულიერად აღმაშენებელი კელმწიფეო, რამეთუ მეუფებდი რაჲ ზეგარდამოჲთა მით მადლითა, აღამაღლებდი ჯუარსა საღმრთოჲსა ძლევისასა, რომლისა მიერ წარსწყმიდნე მტერნი იგი მბრძოლნი ქრისტესნი და მშჯობასა შინა განამტკიცენ მართლმადიდებელთა სარწმუნობაჲ, რომლისათუხცა მზემან სიმათლისამან განგანათლა შენ და მნათობად ცის-კიდეთა გამოგაჩინა.

აწდა...

ვინ არა გნატრიდეს შენ, ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჟამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, მშ მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწოჲსა გამოვიდა გამოუთქმელად კორცმესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთუხს კაც-იქმნა წყალობით. არა ორებად პირთასა განიკვეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევენელად საცნაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათუხს სულთა ჩუენთასა.

შესვლად წარდგომა დღისა და საკითხავი გ

მესამე მეფეთა საკითხავი (თავი მ).

წინასწარმეტყუელება ისაიასი საკითხავი (თავი ა).

წინასწარმეტყუელება ისაიასი საკითხავი (თავი ა).

იხილეთ კა მაისს (ძვ. სტ) წმიდა ელენესა და კონსტანტინეს ხსენების დღეს.

ლიტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა და წმიდისა, კმაჲ ა

საქმენი შენნი საკურველნი, კედუთა და საქმითა ბრწყინვალს, სახე გუექმნა ყოველთა მორწმუნეთა, რამეთუ მოგვთხრობს ყოველი მზესა ქუეშე სათნოებათა შენთა სიკეთესა, გლახათა შუამდგომლობასა და ობოლთა და ქურივთა გამოზრდასა, რომლისათჳსცა შემწედ გუეპოები მსასოებელთა შენთა და შესხმითა გალობისათა დაუდუმებელად გადიდებთ.

ოდეს მეფობისა გვრგვნითა, ვითარცა ღუაწლის მძლჳ, გვრგვნოსან გყო ქრისტემან მეუფემან, უფროჲს განამრავლნე მოღუაწებაჲ: მარხვაჲ და მღუძარებაჲ უზომოჲ, ლოცვაჲ და გლახაკთმოწყალებაჲ, სიყუარული და მოთმინებაჲ და ყოველნივე ნაყოფნი სულისანი შეიტკბნე, სიტყვსაებრ წმიდისა მოციქულისა პავლესი, რომელ არიან წმიდანი სათნოებანი, რომლისათჳსცა დაუდუმებელად გადიდებთ.

არა კაცთაგან მიმღებელ იქმენ შენ წოდებისა, მსაჯულო სიმართლისაო, არამედ გამორჩევითა მით ზეგარდამოთა, გამოგირჩია ქრისტემან მეუფემან, და მით მოგმადლა შენ კელმწიფებაჲ და მფლობელობაჲ საზეპუროსა ერსა ზედა, ვითარცა მამის პაპასა შენსა, წმიდასა და სანატრელსა მეფესა ჩუენსა დავით აღმაშენებელსა, რომლისა თანა გზედავთ აწ ზეცისა სასუფეველსა და ქრისტესა ღმერთსა ვადიდებთ, რომელმან თქუენი წმიდა დღესასწაული განაბრწყინვა უფროჲს ნათლისა მზისა, რაჲთა განგუანათლებდეს მკურვალედ თქუენდამი მოღვთოვლთა.

იყავ შენ, ყოველთა მეფეთა უმეტეს უზვ, ტკბილ, მოწყალე და მდაბალ გონებითა, მ, პატიოსანო და ბრძენო კელმწიფეო, და ცხორებითა შენითა შემგრელ ძირთა ცოდვისათა, და მნათობ და განმანათლებელ მორწმუნეთა და სხუათა თანა სათნოებათა მეცნიერ შჯულთა საეკლესიოთა, რომლისათჳსცა ვაქებთ სიბრძნესა შენსა, წმიდაო თამარ, და სარწმუნოებითა და სასოებით გიღაღადებთ: ევედრე ქრისტესა ღმერთსა ცოდვათა მოტევებისა მონიჭებად მელღესასწაულეთა კსენებისა შენისათა.

ესრეთ შეიყუარე შენ ღმერთი, წყალობისმოყუარეო, აღმატებასა და განდიდებასა შინა, უფროჲს აღაშენე და წყალობაჲ მოჰფინე ეკლესია-მონასტერთა ელაღისათა და მთაწმიდას, პეტრიწონს, თრაკიასა და კონსტანტინეპოლეს, რომანასა და კვპრეს – ღალიას, და ყოველთა მას სანახებსა შავისა მთისასა, ზოლო საქართველოჲსა ყოველნი საყდარ-ეკლესიანიც არა დაუტევე, არამედ მოწყალებითა იესუმს ღმერთისა მსგავსითა წყალობითა დიდითა აღავსნე, რომლისათჳსცა არა დაჰფარნა ღმერთმან შრომანი შენნი, არამედ ქუაბ-ქმნილთა და ნაშენებთა შენთა მიერ განჰსთქუა ბრწყინვალეობაჲ მოღუაწებათა შენთაჲ, და ყოველთა მკედრებელთა შენთა შემწედ და კელისაღმკურობელად გამოგაჩინა.

სკაპტრაჲ შენი თჳთ-მკურობელობისაჲ ზღუდელ უბრძოლველად გვვის ქართველთა ერსა, ქრისტჳს სისხლითა მოსყიდულთა და განთავისუფლებულთა, და ერად საზეპუროდ აღნიშნულთა და აღწერილთა, მ, დიდებულო მკნეო კელმწიფეო, რამეთუ ესრეთ გუექადაგა, გუებრძანა და განგუეჩინა შჯულთა აღმოსავლეთისათა და ძეთა მართლმადიდებელთა.

ვითარი გვრგვნი ქებისაჲ შეუთხზნათ სათნოებათა შენთა ზეშთა აღმატებულთა, თამარ სამ-გზის სანატრელო მეფეო, სიუხვეთა და სიმდაბლეთა, სიმკნეთა და სიქუელეთა, განმარჯუებათა და მოწყალებათა, რომელნი ესე ღმერთსა შესწირნე მსხუერპლად სულიერად და საკუერთხად ღმრთივბრწყინვალედ და გამოშნდი, ვითარცა სულთა ბოროტთა განმდევნელი, და ვითარცა უძილი და მფარველი, რაჲთა გუაცხოვნნე ჩუენ და განჰკუერნნე მრავალნი წყლულებანი ერისა ჩუენისაჲ.

დიდებაჲ... კმაჲ ე

დღეს იხარებს კრებული ესე ღმრთივ-შეკრებული, და კსენებასა შენსა წმიდასა პატივს-სცემს ყოვლად-ქებულად მკობელი, გიხაროდენ, მეფეთა შორის სანატრელო და კეთილად მოკსენიებულო; გიხაროდენ, სიკეთითა და სიტუფითა გამორჩეულ და სარწმუნოებითა შენდამი მკედრებელთა განმანათლებელო, წმიდაო თამარ, რომელმან

ასწავე მრავალთა მამათა და ღვთათა საზომი სიკეთისაჲ და უღელი მეუღლეობისაჲ; გიხაროდენ, ეკლესიათა განმარწყინებელი და ერისა შენისა აღმატებულისა; სიხარულისა აღმამაღლებელი, დიდი კელმწიფეო, დაუცხრომელად ევედრე ქრისტესა ღმერთსა გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობაჲ, მშულობაჲ და ერსა ჩუენსა დიდი წყალობაჲ.

აწდა ღმრთისმშობლისა.

სტიქარონსა ზედა დასდებელი, კმაჲ ბ

ქსენებაჲ შენი ყოვლად პატიოსანი, განაცისკროვნებს კიდეთა ღმრთივცნობისა ნათლითა, ღმრთივგანბრძნობილ გონებათა დამატკობელი ბრძენო კელმწიფეო, რამეთუ შენ მეფეთა შორის სიმკნისა ღუაწლისა მოღუაწებითა კეთილმსახურად გამოჩნდი და შჯულისა დაიმარხენ ზეციურისა მეუფისანი, რომლისათჳსცა სათნო-ყო სიკეთჳ მეფობისა შენისაჲ მეუფემან ჩუენმან, და კელმწიფეთა სახელისა და დიდებისა შარავანდედად გამოგაჩინა.

მუკლი. აღვამადლო რჩეული ერისაგან ჩემისა, ვპოვე დავით მონაჲ ჩემი.

აღხვედ რაჲ მადლითა სულისა წმიდისაჲთა ცხებულო, ტახტსა მას სამეფოსა, რომელ მოგენიჭა კელითა უფლისა შენისაჲთა, უცხო ექმენ საცთურთა სოფლისაჲთა და კეთილმსახურებისა წინამბრძოლ და შემწედ უძლეველ გამოშნდი, რომლისათჳსცა შემწედ გუეპოები შენდამი ესრჳთ მსასოებელთა, დიდებულო, მკნეო კელმწიფეო, და მარადის გიკმობთ, ყოვლად პატიოსანო: გიხაროდენ, თამარ, მართლმორწმუნეთა ბრწყინვალეო სამკაულო.

მუკლი. ამისთჳს გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა.

მოიღე რაჲ ღმრთისაგან პატივი და ნიჭი მეფობისაჲ, შეიჭურვე საჭურველი ღმრთისმსახურებისაჲ და სიმნჳ სულისაჲ და საქმითა მართლმადიდებლობისაჲთა განბრწყინდი, რომლისათჳსცა სოლომონისაებრ გმონებდენ ყოველნი მეფენი ქუეყანისანი და წინაშე შენსა ლიტანიობდენ მდიდარნი ერისანი, ხოლო ჩუენ ყოველნი, ვითარცა დედასა ქართველთა ერისასა ესრეთ გაქადაგებთ შენ და გალობითა ქებისაჲთა ერთკმობით გიდაღალებთ: საწადელისა შენისა ქრისტჳს თანა მომიკსენენ შემსხმელნი შენნი.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ეჰა, რაბამი დიდებულებაჲ შეგძინა შენ სიმკნემან, სანატრელო, რომელმან სამსახურებელნი იგი კერპთანი აღპყრობითა და ამაღლებითა ძელისა ცხორებისაჲთა დაამკუ და დაარღვიე ყოველივე უღმრთოებისა იგი საცთური ძალითა ქრისტჳსითა და დასთრგუნე, ხოლო წარმართთა სიმრავლენი მეცნიერებად ღმრთისა მოიყვანენ და დაამტკიცენ მართლმადიდებლობასა, აწ კადნიერებით გუთხოვე ჩუენ განათლებაჲ, განწმედაჲ და დიდი წყალობაჲ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობელო, სასოო ყოველთა მვედრებელთა შენთაო, შენგან სასოებაჲ გუაქუს, შენგან ვიქადით, შენდა მომართ არს ყოველი სასოებაჲ ჩუენი, მეოხ გვეყავ შენგან შობილისა მიმართ სულთა ჩუენთათჳს.

ცისკრად ღმერთი უფალსა ზედა, ტროპარი წმიდისა 2-გზის, დიდება და აწდა ღმრთისმშობლისა, აღდგომისა.

კურთხეასა ზედა პურისასა, ტროპარი წმიდისა თამარისი 2-გზის და ღმრთისმშობელო ქალწულო.

ტროპარი

წმიდათა შორის საკურველო, კეთილმორწმუნეო მეფეო თამარ, რომელმან კლდეთა ზედა მაღალთა აღაშენენ საყდარნი სავედრებელად ღმრთისა, ლოცუთა შენითა განადლიერე მკედრობანი ქრისტჳსმოყუარისა ქართველთა ერისანი, ხოლო მარჯუენითა შენითა დაამხუენ სპანი აგარეანთანი, მისითა მეოხებითა, ქრისტე ღმერთო, აცხოვნენ სულნი ჩუენნი.

შემდგომად ა კანონისა, წარდგომა

ზეცისა სუფევისა მკურვალედ სურვილითა, მეუფესა და ღმერთსა ყოველთასა, გონებითა უბიწოთა ჰმსახურე, მკნეო კელმწიფეო, და მიუდრეკელ ხულოდი რაჲ

საშუალო, გზასა მას სამეუფოსა, წარმართე ერნი მცნებათა მიმართ საღმრთოთა, განიოტე ცოდვისა ბნელი და განანათლე საესებაჲ ქრისტესს მორწმუნეთა, ეგრეთვე აწ სულთა ჩუენთათჳს გამოკსნაჲ ითხოვე, ნეტარო თამარ, და გჳძლდე ჩუენ სლვად გზასა მას მცნებათასა და შენთანავე ღირს-ყოფად სასუფეველსა ცათასა.

დიდებაჲ... იგივე. აწ და ღმრთისმშობლისა.

საღმრთო სამკჳდრებელ-იქმენ სიტყჳსა, მხოლო ყოვლად წმიდაო დედაო და ქალწულო, სიწმიდითა ანგელოზთა უმაღლესო, უფროჲს ყოველთა შეცოდებითა მე მტვერ-ქმნილი და კორციითა შეგინებული განმწმიდე ვედრებითა შენითა საღმრთოთა წყლითა და მომადლე, წმიდაო, ღიდი წყალობაჲ.

შემდგომად ბ კანონისა, წარდგომა

რომელმან წარმართენ ძლევენი საკჳრველნი საჭურველითა ცხოველსმყოფელისა ჯუარისათა და მოსრენ ბანაკნი ქრისტესს მბრძოლთანი, ითხოვე ქრისტესს მიერ, შეურყეველად დაცვაჲ ეკლესიათაჲ, და მოცემად ჯუართა ძლევაჲ ერსა ჩუენსა, და სიმტკიცს მორწმუნეთა და ამაღლებაჲ რქესა მათისაჲ, მწვალებელთა მათ ზედა, მშეღობაჲ სოფელსა და მგალობელთა შენთა ღიდი წყალობაჲ.

დიდებაჲ. იგივე. აწ და ღმრთისმშობლისა.

წინათ დასახავს გედონ მიდგომილებაჲსა, ხოლო დავით მოუთხრობს შობასა შენსა, ღმრთისმშობელო, რამეთუ გარდამოხდა ვითარცა წვიმაჲ საწმისსა ზედა სიტყუად მუცელსა შენსა, რომელმანცა აღზარდე იგი უთესლოდ ქრისტე ღმერთი ჩუენი, ქუეყანაო წმიდაო სოფლისა ცხორებაო, მიმადლებულო.

შემდგომად სადიდებელისა წარდგომა

რომელმან მზეებრ მოჰფინე წყალობაჲ ღმრთისაჲ ყოველთა მკჳდრთა ქუეყანისა შენისასა და განსწავლენ ქართველნი სიწმიდითა ცხორებად და სიმაართლითა სლვად, ეგრეთვე გარდამეტებული სიტკბოებითა შენითა მოგუეც გულისკმის-ყოფაჲ შეცოდებათა ჩუენთა, და გჳკსენ მარადის საბრხეთაგან ეშმაკისაჲთა და მზაკუარებათაგან კაცთაჲსა, რომელნი ესე სარწმუნოებითა ვევედრებით სახელსა შენსა ღმრთივშუენიერსა და ყოვლად პატიოსანსა, და დაუდუმებლად გადიდებთ.

დიდებაჲ... იგივე. აწ და ღმრთისმშობლისა.

განახლენ, წმიდაო, საღმრთოთა შობითა შენითა, განხრწნილი ვნებათა შინა ქუეყანისა შობილთა მოკუდავი არსებაჲ, და აღადგინენ ყოველნი სიკუდილისაგან უხრწნელებისა ცხორებად, ამისთჳს ჯერისაებრ გნატრით შენ, ქალწულო, უფროჲსად ყოვლად საგალობელო.

აღსავალი ა, მეოთხე კმისა

სიყრმით ჩემითგან ფრიად მბრძუნან მე არაწმიდანი ვნებანი, ამისთჳს გევედრები: შემწე მეყავ და მიკსენ, სახიერ.

რომელთა გბულთ სიონი, სირცხვილეულ-იქმენით უფლისა მიერ, და ვითარცა განხბული თივა შეგჳამნესთ გეენიაჲ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუენითი უკუენისამდე, ამინ.

სულისა მიერ წმიდისა ყოველი სული ცხოველ-იქმნების და სიწმიდით ამაღლების, და განბრწყინების სამებისა მიერ ერთ-არსებისა, ღმრთივშუენიერად და საიდუმლოდ.

წარდგომა, კმაჲ დ

და აღვაძალლო რჩეული ერისაგან ჩემისა.

მუკლი. ამისთჳს გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა.

ყოველი სული. სახარება იოანესი, თავი ი, მუკლი თ. (ჰრქუა უფალმან მოსრულთა მათ ჰურიათა...) დასასრული, მუკლი იზ. (და ერთ მწყემს....)

შემდგომად ნ ფსალმუნისა,

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

მეოხებითა ღმრთივგჳრგჳნოსანისა მეფეთ-მეფისა თამარისითა, მოწყალეო, აღკოცე ცოდვათა ჩუენთა სიმრავლენი.

აწ და მარადის და უკუენითი უკუენისამდე, ამინ.

მეოხებითა ღმრთისმშობელისაჲთა, მოწყალო, აღკოცე ცოდვათა ჩუენთა სიმრავლენი.

მიწყალე მე, ღმერთო...

შემდგომ ამისა დასდებელი

კსენებაჲ მეფეთ-მეფისა თამარისი აღმოგზბრწყინდა ჩუენ ღღეს, ვითარცა მირონი აღმონადენი, რამეთუ ქრისტჳ შეიყუარა და ერნი განამტკიცნა, შიშით მონებად ღმრთისა და ერთგულობით უფალთა თჳსთა, და აღამაღლნა ტაძარნი ქუეყანასა ზედა ჩუენთჳს ჯუარცმულისა, და მიიღო ცათა შინა გვრგვნი სასოებისა.

კანონი ღმრთისმშობლისა, ძლისპირითა მუკლი ვ,

(იხილეთ მეფეთა სადღესასწაულო მსახურებაში.)

სხუაჲ კანონი წმიდისა, მუკლი ჴ

გალობა ა, უგალობდითსა, კმაჲ დ გუერდი

ძლისპირი: ქუეყანასა მწყურნებსა, ვითარცა კმელსა, განვიდა და შრომათაგან ეგჳპტისათა განერა ერი ისრაელთაჲ, დაღადებდა: მკსნელსა ჩუენსა და უფალსა უგალობდეთ.

ჴ მეუფეო, ქრისტე ღმერთო სახიერო, რომელი ესე აწ მძლავრობს და მეუფებს ჩუენ შორის ცოდვაჲ, ვედრებითა კეთილმსახურისა მეფისა თამარისაჲთა მიკსენ მისგან და განმადლიერენ მე.

რომელი სიჩჩოჲთ შენით აღორძინდი საღმრთოჲთა წერილითა და მოირწყე მადლთა დაუწყევდელითა ნაკადულითა, სათნოებათა მწყობრნი ჯეროვანად წარჴმართენ და წყაროჲ მოწყალებისაჲ მზუმეველთა განუმრავლე კეთილმოღუაწებითა შენითა.

გულისკმის-ყოფაჲ მიუწთომელი მოგეცა შენ სიყრმით შენითგან და ფრთოვან იქმენ ღმრთისა სიყუარულითა, რამეთუ ღმერთი შეიყუარე სრულიად, ყოვლითა ძალითა შენითა და მოყუასი, ვითარცა თავი თჳსი, დიდებულო მსახურო ღმრთისაო, ნეტარო თამარ.

წრფელ, მდაბალ, მშჳდ და მოწყალე, და სახიერ იყავ შენ, ნეტარო, შეცუო სიყუარულითა, და ბრძენ და გონიერ, და ყოვლითა კეთილითა განშუენებულ და შემკულ სათნოებითა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ვითარცა ხარ კელმწიფჳ უძლეველი და ღუაწლით შემოსილი, ყოვლად ქებული და თანა შემწე სარწმუნოებისა, ესრჳთ გუექმენ შემსხმელთა შენთა გოდოლ სიმტკიცისა და შეგვზლუდენ ჩუენ ოხითა შენითა.

აწ და მარადის და უკუნიითი უკუნისამდე, ამინ.

ბჴეო აღმოსავალისა საღმრთოჲსაო, განმიხვეუნე მე კარნი სინანულისანი და ბჴეთაგან სიკუდილ-შემოსილისა ცოდვისათა, მიკსენ შუამდგომელობითა შენითა, ღმრთისმშობელო

გალობა გ, განძლიერდასა

ძლისპირი: განმადლიერებელ მექმენ მე, დამაღებელო ცისაო და ქუეყანისაო წყალთა ზედა. დამამტკიცე მე, ქრისტე, ეკლესიისა კლდესა ზედა, რამეთუ არა ვინ არს წმიდაჲ შენებრ, კაცთ-მოყუარე.

ღღესასწაულობს ერი შენი კსენებასა შენსა და დაღადებს შენდა მომართ, წმიდაო თამარ: ჴ საღმრთოჲთა მადლითა განბრწყინვებულო, მეფეო კეთილსახიერო, მოგუხედენ, ზეცით გარდამო და გჳკსენ სოფლისა ღელვათაგან დაუნთქმელად.

სიტყუთა და საქმით აღიდე ღმერთი დიდებული და მცნებათა მისთა იწურთიდ ფრიად, ღღისი და ღამით გონებითა წმიდითა, და ვითარცა სუეტი ნათლისაჲ, ბრწყინვალე ღოცვაჲ შენი აღიწეოდა ზეცას, სანატრელო მეფეო თამარ, გჳთხოვე ქრისტჳს ღმრთისაგან დიდი წყალობაჲ.

სამკჳდრებელო სიწმიდისაო და ძირო ყოვლისა სათნოებისაო, ვითარ-იგი ღოცვაჲ შენი შეიწირვის წინაშე ღმრთისა, მას ევედრე, რაჲთა მოგუფინოს ქუეყანასა ზედა მშჳდლობაჲ და სიხარული ცათა შინა.

არა მაქუს მე სიტყუად ღირსი სათნოებათა შენთა ბრწყინვალეთა შემკობად, წმიდაო თამარ., არამედ შემნდობელ მექმენ უღირსსა ამას და შეიწირე კინი ესე და უძლური გალობად და ნაცულად მომანიჭე მადლი და წყალობად.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

შესავედრებელ გუექმენ ჩუენ, და ძალ-მწე, ზეშთა ბრწყინვალეო კელმწიფეო, რომელნი ესე სარწმუნოებითა და სიყუარულითა პატივს-ვსცემთ მარადის სახარულევანსა და ყოვლად სანატრელსა კსენებასა შენსა და დაუცხრომელად გადიდებთ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მოქალაქობისაგან წმიდისა განგვარდი, ყოვლადწმიდაო, და ვებაძუე პირუტყვთა და ყოვლითურთ დაშვილ ვიქმენ, მშობელო მსაჯულისაო, ყოვლისაგან დაშჯისა მიკსენ და მაცხოვნე მე.

წარდგომა

საცხებელი სიხარულისა სცხე დიდებულად და ყოვლადშუენიერად მოყუასსა შენსა, მკსნელო, რომელმან ღმრთისმსახურებითა განაგო რაჲ მეფობად თუხი, ყოველი შჯული ცხორებისაჲ კეთილად დაიმარხა და ყოველი მცნებანი ღმრთისანი ჯეროვნად აღასრულა, ზოლო ლოცვითა და მარხვითა შეზღუდვილმან საცთური მოიძაგა და შუენიერებაჲ შეიყუარა, რამეთუ ზეცისა ღმრთისა მფარველნი ანგელოზნი უძლოდენ და ჰფარვიდენ მას ყოველთა დღეთა ცხორებისა მისისათა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ჭეშმარიტად საკურველ-არს სურული და სიყუარული შენი და ღმრთისმსახურებაჲ, კეთილმსახურო მეფეო თამარ, რამეთუ სხუათა მათ სათნოებათა შენთა კლდეთა ზედა მაღალთა და ადგილთა მათ წმიდათა აღაშენენ ტაძარნი და მონასტერნი სადიდებელად ღმრთისა და შეამკევ შუენიერად, და იქმენ მნათობ უბრწყინვალეს მზისა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლოო ღმრთისმშობელო, ქალწულო წმიდაო, მხოლოო მორწმუნეთა შუამდგომელო, დაგუფარენ განსაცდელთა და ჭირთაგან, და ბოროტის გარემოდგომილებისა გუკსნენ ყოველნი, უბიწოო, რომელთა ყოველი სასოებაჲ შენ ზედა დაგვძს, და აცხოვნენ სულნი ჩუენნი საღმრთოთა ვედრებითა შენითა.

გალობა დ, უფალო მესმას

ძლისპირი: მესმა, უფალო, განგებაჲ საიდუმლოთა შენთა გამოუთქუმელთაჲ, განვიცადენ საქმენი შენნი და აღვიარე მე ღმრთეებაჲ შენი.

აწ ადიდებს კსენებასა ღუაწლთა შენთასა კრებული მორწმუნეთა, და იქადის მეტეხი და ვარძია ლოცვათათუხს შენთა მკურვალეთა, სასუფეველისა დიდებისა მხილველო მეფეო თამარ, ლოცუთა შენითა ღირს-მყვენ ჩუენცა ხილვად დიდებისა მისისა.

ღმრთისა ბრწყინვალეობათა ლამპარო მრავალმნათობო, მზემან სიმართლისამან განგანათლა შენ და მნათობად ცის-კიდეთა გამოგაჩინა, აწ ბნელი ცოდვათა ჩუენთა განანათლე სიწმიდითა შენითა, გევედრებით.

ვითარცა ახოვანმან მოლუაწემან და მძლე-მძლავრმან, აღიჭურვე მკლავნიცა მოწყუედად წინააღმდეგომთა ღმრთისათა და ერიცა შენი, დედისა ღმრთისა წილ-ხდომილი და კურთხეული, უშიშად დაიცევ, ზოლო ქუეყანაჲ შენი განავრცენ და აღაყუავენ.

რომელმან აღაშენე მონასტერნი ესე დიდებულნი და წმიდანი ეკლესიანი შემწყნარებელად ნათესავისა შენისა, ღმრთივშუენიერად შეიწყნარე მადლთა ბრწყინვალეებაჲ და წესი ღმრთივსულიერი ერსა შენსა დაუტყვე, ნეტარო თამარ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ზეცისა ძალთა ბანაკსა შეერთე შენ, მეფეო ყოვლად ბრწყინვალეო, რამეთუ ღმერთსა ჰმსახურე კეთილად და განუსვენე საქმეთა მიერ საწადელთა, აწ კარნი წყალობისანი განგუხუნე ოხითა შენითა, გევედრებით.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ცისკროვან-ჰყავ სული ჩემი, დაბნელებული შეცოდებათა სიმრავლითა, რომელმან ჰშვე მზს სიმართლისაჲ, მარადის ქალწულო.

გალობა ე, ღამითგანსა

ძლისპირი: განგვანათლენ ჩუენ ნათლითა შენითა, უფალო, და მკლავითა მალლითა მორწმუნეთა მშვიდობაჲ შენი ზეცით მომეც ჩუენ, კაცთ-მოყვარე.

შეიზღუდე შენ შიშითა ღმრთისაჲთა, სანატრელო, და სიწმიდითა აღასრულე რაჲ ცხორებაჲ შენი, უზეშთაჲს ყოველთა მეფეთა და ბრძენთა კეთილად განაჩინე მეფობაჲ შენი და განადიდე სიმკნს და ზეობაჲ შენი.

შენ შეგივრდებით მუკლმოდრეკით, და გევედრებით კელაღჲყრობით მლოცველნი, ყოვლად ტკბილო და საწადელო კელმწიფეო, პატიჲთა მათგან ჯოჯოხეთისათა გუკსენ ტკბილითა მით წყალობითა შენითა დაუცხრომელად შენდამი მვედრებელნი.

ჰმატდი შენ ყოველთა ღედათა სიბრძნითა და გონიერებითა, სიმკნისა ღუაწლისა მოღუაწებითა დიდებულო კელმწიფეო, რომლისათჲსცა განგადიდა შენ ქრისტემან მეუფემან და მოგანიჭა ღზინებაჲ საუკუნოჲ.

ითხოვე, წმიდაო სათნოო ღმრთისაო, ყოვლისა სოფლისათჲს მშუდობით დაცვაჲ და ერსა ჩუენსა – ძლევაჲ და დამტკიცებაჲ მართმადიდებლობისაჲ ქრისტჲს ღმრთისაგან, და სულთა ჩუენთა უზუად დიდი წყალობაჲ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ჰ საჩინოო და საწადელო კელმწიფეო, გარდამეტებულთა სიტკბოებითა შენითა გუკსენ ყოვლისაგან იწროებისა და საუკუნოჲსაგან საშველისა წინაშე ხატსა შენსა მღგომარენი და ღირსებით პატივისმცემელნი კსენებისა შენისანი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მეოხ-გუეყავ, ძისა შენისა, ღმრთისმშობელო რაჲთა გარდამოგვვლინოს სიმრავლჲ მოწყალებათაჲ, ვითარცა გაქუს კადნიერებაჲ.

გალობა ვ, ღაღადყავსა

ძლისპირი: ვედრებასა ჩემსა განვჰვენ უფლისა მიმართ და მას აუვარებ ბრალთა ჩემთა მარადის, რამეთუ ბოროტითა აღივსო სული ჩემი და სიმტკიცე ჩემი ჯოჯოხეთად მიიწია, და იონაჲსებრ ვღაღადებ: აღმომიყუანე მე, ღმერთო ჩემო, უფსკრულისაგან ცოდვისა.

ვითარცა ვარსკულავი ღმრთიებრწყინვალჲ გამოუჩნდი ღელვა-გვეშულთა, სოფლისა ზღუასა შინა დანთქმულთა ექმენ მნათობ და ჯუარისა ძალსა მინდობილმან დაამდაბლენ ქედმაღლობაჲ უშჯულოთა მეფეთაჲ, ნეტარო თამარ.

შემოიკრიბე რაჲ კრებული წმიდათა მამათაჲ, ვითარცა მკნემან მოღუაწემან, განჰმართენ ყოველნი წესნი უდებთაგან დაქსნილნი და განადიდე სარწმუნოებაჲ ჭეშმარიტი და ღმრთივეურთხეული, ბრძენო კელმწიფეო.

ცოდვათაგან მომკუდარი და ვნებათაგან ღელვა-გვეშული მაცხოვნე და მიმიძელუ ნავთსაყუდელსა საღმრთოსა მცნებათასა, სიქადულო ღედათაო, რამეთუ შენ ხარ მყუდრო ნავთსაყუდელი ღელვა-გვეშულთა.

ნუ დაიწყებ ერსა შენსა, ღედოფალო, და ღმრთიემისათუალველითა ღოცვითა შენითა ნუ მოიკსენებ ძვრსა ჩუენსა, არამედ დაშრიტე აღძრვაჲ უკეთურთაჲ და მწვალელებლთა ენანი მოაუძღურენ, ხოლო მართლ-აღმსარებელთა აღამაღლენ გვრგვნი და მშუდობაჲ მოჰმადლე ერსა ქრისტეანეთასა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

რომელი განანათლებ სულთა შიშითა და ღმობიერად მვედრებელთა სიწმიდისა შენისათა და საკრველისაგან იქსნი შენითა ღმრთისა მიმართ სათნოჲთა ღოცვითა, შეიწირე ჩუენიცა უნდოჲ ესე გალობაჲ და გვთხოვე ქრისტჲს ღმრთისაგან ცოდვათა ღზინებაჲ და წყალობაჲ, ნეტარო თამარ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განჰკურნე უკურნებელი, უძლური, დაპყრობითა სიბოროტისაჲთა, მძვინვარედ მოწყლული გული ჩემი, ყრმაო, და შენმიერსა კურნებასა ღირს-მყავ და მაცხოვნე მე, მოსავი შენი მეოხებითა შენითა, ყოვლადწმიდაო.

კონდაკი, კმაჲ მ

ზეციერი სიბრძნჲ და ცხორებაჲ მოიგე და ბრწყინავ, ვითარცა მზჲ, ხოლო შარავანდელთა მიერ საქმეთა შენთაჲთა განანათლებ ყოველთა, რომელნი სურვილით აქებენ პატიოსანთა ღუაწლთა შენთა, სამ-გზის სანატრელო, მეფეო თამარ, ჩუენ

მოყვარეთა შენთა და სურულით პატივისმცემელთა, მოგუეც ზეცით ცხორებისა წარმართებაჲ, და შეცოდებათა კსნაჲ.

იკოსი

შეგემოსა, დიდებულო, მოწყალეჲაჲ, ვითარცა პორფირი, და კეთილი სიმშუღჲ, ვითარცა ძოწეული, ხოლო გვრგვინად დაგედგა, სახელ-დიდო მეფეო ქართველთაო, მწყობრნი ყოველთა სათნოებათაჲ და გონებითა სრულითა ჰმონებდი უფალსა და ესრეთ შემკობილი შეხუედ სასუფეველსა და აკურთხევ ქრისტესა ღმერთსა უკუნისამდე.

გალობა ზ, კურთხეულარსა

ძლისპირი: ყრმანი ებრაელნი საკუმილსა შინა ვიდოდეს ცეცხლსა ზედა კადნიერებით შეცურეულნი ღაღადებდეს და იტყოდეს: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

მცნებათა შენთა დაცვითა შჯულსა შენსა ერჩდა, მქსნელო, ძლევამოსილი მეფჲ ქართველთაჲ, ამისთჳს უშჯულონი სპარაზენნი აღმოფხურნა და იტყოდა: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

სიხარულისა მომფენელო სიბრძნისა საუნჯეო, კრებული ესე შენ მიერ განათლებული, დღესასწაულსა შენსა სიხარულითა შემოვკარბებით და დამბადებელსა ვადიდებთ: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

გამოშნდი, დიდებულო ქრისტჲს მსახურო, შუენიერებითა და გონიერებითა შენითა, და ღირს-მყავ შესხმად ქებულებისა შენისა, რომელნი ესე ამბორს უყოფთ ხატსა შენსა ყოვლად პატიოსანსა და ქრისტესა დაუღუპებელად ვადიდებთ: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

გამოშნდი რაჲ მუშაკ სათნოებათა, კეთილად დამწყსე ერი შენი, საზეპურო ღმრთისაჲ და აღიღე მისგან საძაგელება უშჯულოებისაჲ, რომლისათჳსცა სამადლობელსა გალობასა აღუვლენთ ღმერთსა: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

ზეგარდამოჲთა მით მადლითა განათლებულმან, ბნელისა იგი უჩინო წყუდიადი განიოტე, და სირცხლეულ-ყვენ რაჲ ყოველნი მტერნი ღმრთისანი, წადიერად და სურვილით აღმოიტყოდი: კურთხეულ ხარ შენ, უფალო ღმერთო, უკუნისამდე.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ნებითა ჩემითა შეცოდებული და დამონებული ჩვეულებისაგან უჯეროჲსა, მოწყალეებისა მომართ შენისა მოვივლტი განწირული, მაცხოვრე, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო.

გალობა მ, აკურთხევდითსა

ძლისპირი: შუდწილ აღაგზნა საკუმილი, მძლავრმან ქალდეველმან ყრმათათჳს გულისწყრომითა, და რისხვითა, და ძალითა მადლისაჲთა იხილნა უვნებელად დაცულნი ცეცხლისაგან განუხრწნელად, და დამბადებელისა მიმართ და მქსნელისა ღაღად-ყო: აკურთხევდით ყრმანი, და მღდელნი უგალობდით, ერნი უფროჲსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

უფალსა ყოვლის-მპყრობელსა ევედრე, ყოვლად დიდებულო კელმწიფეო, ჩუენ უღირსთა მონათათჳს, რაჲთა შენთანა უგალობდეთ მეუფესა ტკბილსა: მღდელნი უგალობდით, ერნი უფროჲსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

მარხუაჲ და ლოცუაჲ დაუცადებელი მოიგე, მქნეო კელმწიფეო, მღუპარებაჲ და ზედგომაჲ უკორცოთა მიმსგავსებული, და ესრეთ აღასრულე სრბაჲ შენი და წადიერად უღაღადე ღმერთსა: მღდელნი უგალობდით, ერნი უფროჲსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

არა ეც ძილი თუალთა შენთა, არცა ჰრული წამთა შენთა, არამედ ლოცვითა და შრომითა განსწმიდე რაჲ სული შენი, შეემსჭუალე სიყუარულსა ქრისტჲსა, და ღაღადბდი გალობასა ძლევისასა: მღდელნი უგალობდით, ერნი უფროჲსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

მეფევე სჯანო, მშუდო, წყნარო და მდაბალო, მკნეო, ქუელო, კეთილ-მძლეო, და არ შერყეულო, შენ გაქებს პირი და ენა, სული, გული და გონება, და შენთანა უგალობთ დამბადებელსა: მღელნი უგალობდით, ერნი უფროდსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ვაკურთხევთ მამასა და ძესა და წმიდასა, სულსა უფალსა.

დღეს კსენებასა წმიდასა და ერის-კრებასა დიდისა მეფისასა, იშუებს ერი მორწმუნე და ღმრთივგანბრძნობილთა, მოყუარეთა დღესასწაულისათა კრებული, რამეთუ სახარულევან არს ერისადა მწყემსი, მეოხი და ღმრთისა მიმართ მკურვალედ მგალობელი: მღელნი უგალობდით, ერნი უფროდსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

თუალნი სულისა ჩემისანი გარდასლუთა დაბრძობილნი, ღმრთისმშობელო, განანათლენ, გონებად და გული მრავალ-ხატითა აღშფოთებული დაამშუდენ, გვედრები, მაცხოვრე მე მგალობელი: ყრმანი და მღელნი უგალობდით, ერნი უფროდსად ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

ვაქებთ, ვაკურთხევთ, თაყუანის-ვსცემთ უფალსა, უგალობთ და აღუამაღლებთ მას უკუნისამდე.

გალობა თ, ადიდებითსა

ძლისპირი: განკურდეს ზესკნელს ცანი, და კიდენი ქუეყანისანი შემრწუნებულ იქმნეს, რაჟამს ღმერთი შენ მიერ კაცთა გამოუბრწყინდა და საშოა შენი უმაღლეს ცათა საყდართა გამოაჩინა. ამისთჳს, ღმრთისმშობელო, ანგელოზნი და კაცნი, ვითარცა ღირს ხარ, გადიდებენ შენ.

იხარებ შენ გუნდთა მათ თანა ანგელოზთასა, ყოვლად ნეტარო დედოფალო, რამეთუ სიმკნით ილუაწე კორცითა, ვითარცა უკორცოჲმან და განანათლე შენდა რწმუნებული იგი ერი ქრისტეს მოსახელს, წმიდაო თამარ.

სიყუარული და სურვილი მოწყალებათა მაღალი, ვითარცა პორფირი შეგემოსნეს შენ, ღმრთისმოყუარეო ცხებულო უფლისაო, რამეთუ წყალობითა ყოველთაჲთა მოიგე წყალობაჲ ღმრთისაჲ, ხოლო ცათა შინა მიიღე გვრჯნი სასოებისაჲ.

პირად-პირადად შემკულ ხარ გვრჯებითა და შარავანდედითა, და კუერთხითა სამეფოჲთა, და პორფირითა და ბისონითა, შეუნიერო დიდებო კელმწიფეთაო, და ჰსუფევე მეუფისა თანა ძალთასა, რამეთუ ღმერთსა მსახურე კეთილად და განუსვენე საქმეთა მიერ საწადელთა.

მიცვალებასა შენსა, სანატრელო, აკურთხე ყოველი და მხიარულებით ანგელოზთა კრებულმა შეიწყნარა სული შენი უბიწოჲ, რომელთა შორის იშუებ, სკიპტრისმპყრობელთა შორის უსაჩინოესო დედოფალო, წმიდაო თამარ, და მეოხ-ხარ სულთა ჩუენთათჳს.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

აწ მზისა ბრწყინვალეებისა უბრწყინვალეს ელვარე ხარ, მაღლითა სულისაჲთა მღვდარეო კელმწიფეო, შარავანდედი ლოცვსა შენისაჲ მოგუფინე და ზიარ-მყვენ ნათელსა შენსა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ყოველთა შემოქმედი და უფალი, მიდგომილმან შევ უკუე, ქალწულო, და აჰა, აწ მდგომარე ხარ მარჯუენით მამისა, ვითარცა დედოფალი, წმიდაო, ამისთჳსცა გვედრებით შენ, ნაწილისაგან მარცხენისა მიკსენ მე დღესა შინა სასჯელისასა და მარჯვენითა ცხოვართა თანა აღმრაცხე.

განმანათლებელი

დიდბუნებოვანო, ძლიერო და სუე-დოვლათიანო მეფეო ქართველთაო, ვერ წარგიპარა შენ სიმდიდრემან და დიდებამან, ვითარცა ძველ-ოდესმე მეფენი მრავალნი, არამედ პირველად ეძიებდი სასუფეველსა ღმრთისასა, და ესე ყოველი შეგეძინა შენ, ხოლო აწ აღრაცხულ ხარ ბრწყინვალეებასა შინა წმიდათასა, და მოყუარეთა სიწმიდისა შენისათა მინიჭებ კურნებასა და განათლებასა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

მფლობელმან დაბადებულთამან იხილა მორჩილებაჲ გონებისა შენისაჲ, და განაბრწყინვა რაჲ სულთა ცნობაჲ შენი ღმრთისმეცნიერებითა, სარწმუნო გყო

სოფელსა შინა და ბრწყინვალს, უფროჲს მზისა, ბრწყინვალეობითა კეთილთა საქმეთაჲთა გამოგაჩინა, სანატრელო მეფეო, წმიდო თამარ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ხატისა შენისა არა თაყუანის-მცემელნი, ძისა და ღმრთისა შენისა, ქალწულო, სარწმუნოებითა წმიდითა განსდევნენ, ვითარცა უღმრთონი, და გეჰენიასა შინა შთასთხიენ.

**აქებდითსა ზედა დასდებელნი,
მუკლი ვ, კმაჲ ა, შენ სიტყვაჲ**

მხიარულითა გულითა მოვრბიოდეთ, მორწმუნენო, ტაძარსა ღმრთისასა, ვიხილოთ და მოვილოთ მაღლი იგი დავითის ძირთაგან აღმომორჩეულისა და აბრაჰამისებრითა სიუხვთა განშუენებულითა თამარისი, ანუ დავებროთ ნესტუსა გალობათასა, და განვსცხრებოდეთ და ვიშუებდეთ მოხარულნი ყოვლადწმიდასა შინა დღესასწაულსა წმიდისა მეფისა ჩუენისასა, და ვადიდებდეთ კსენებასა მისსა ყოვლად ბრწყინვალესა და საკელოვანსა.

ღმრთისა მიერ მოცემული მაღლი, განმანათლებელი სულთა, მოიღე შენ ბწყინვალედ და ერი შენი განსწურთნენ სიტყვთა და საქმითა საღმრთოჲთა, ეგრეთვე ჩუენცა ნუ დაგვვიწყებ, დედოფალო, და მოგვანიჭე სიბრძნს კეთილისა და ბოროტების განრჩევისა და მოგვეც ძალი მოტევებისა, რაჲთა სიყუარულითა ღმრთისა და მოყუასისაჲთა ერთ ზრახვად შეკრულნი ვიდოდეთ მამულ-პაპურსა გზასა ზედა და მარადის გნატრიდეთ შენ, ჭეშმარიტად საქებელსა.

ვითარცა ღოძი საცნაურ არს ბრწყალთაგან თჳსთა, ეგრეთვე შენ, მეფეთა შორის საჩინოო და სანატრელო, საცნაურ იქმენ ღუაწლთაგან შენთა ურიცხვთა და საკურველთა, რომლისა ღირსად გამოთქუმაჲ ვერ ძალუძს ენასა კაცისასა, არამედ იხარებს და განსცხრების ივერთა ეკლესიაჲ კსენებითა შენითა, და იქადის და ღაღადებს ყინვისი და ბეთანია მაღლითა და დიდებითა შენითა, ხოლო ჩუენ მხილველნი ვარძიისა და ქუბ-ქმნილთა კლდეთა, გუეშინის რაჲ დადუმებად, სარწმუნოებითა და სასოებით გიღაღადებთ, და ვითარცა ქუეყანისა ჩუენისა განმაშუენებელსა და ეკლესია-მონასტერთა აღმაშენებელსა, გალობითა ქებისაჲთა დაუცხრომელად ვადიდებთ.

სუფევდი რაჲ სამეფოთა და სამფლობელოთა შინა შენთა სიმკნითა და სიქველითა დავითიანითა, იქმენ უბრძნეს ბრძნისა მის სოლომონისა, რამეთუ არა შეშინდი შენ შიშისაგან მაცთურისა მტერისა, არამედ მშუღდი და ისარნი ეშმაკთანი შეშუსრენ ღოცვთა მკურვალთა, და ენაჲ გესლოვანი უღმრთოთა მწვალელებლთა დაქსენ ძალითა საღმრთოჲთა, რომლისა მიერ აღამაღლე გვრგვნი მართლმადიდებელთაჲ და განადიდე სარწმუნოებაჲ ჭეშმარიტი და ღმრთივკურთხეული, ხოლო აწ იხარებს სული შენი წინაშე წმიდისა სამებისა და განიცდი დიდებასა გამოუთქუმელსა, ნეტარო თამარ.

რომელმან სიმდაბლითა, სიმშუღითა და უხუებითა განვლე ცხორებაჲ შენი დიდებული ქუეყანასა ზედა და კაცთმოყუარებითა განაგე ერი ჩუენი რწმუნებული შენდა, აწ ჩუენცა ნუ დაგვვიწყებ, სანატრელო, რომელნი ესე ვართ მძლავრებასა შინა დამონებულნი და ნაკლულევანებითა და სიგლახაკითა შეკრულნი, არამედ რისხვაჲ ღმრთისაჲ მოწყალეზად შეგვცვალე, ხოლო სიბოროტით ცხორებაჲ სათნო-ყოფად ღმრთისა აღგვასრულებინე, მწუხარებაჲ სიხარულად გარდაგვქციე და უმეცრებაჲ გონიერებად შეგვაწყნარე, რაჲთა ერთობითა სარწმუნოებისაჲთა და სიყუარულითა აღვიარებდეთ, ვითარცა წინამძღოლსა და განმაცისკრებელსა ერისა ჩუენისასა და დაუცხრომელად გნატრიდეთ.

საქმეთა მიერ საღმრთოჲთა იქმენ ტაძარ ქრისტესა და მიემსგავსე მწყემსსა კეთილსა, რამეთუ მცნებანი ღმრთისანი, ვითარცა ქუეყანამან რჩეულმან შეიწყნარენ, და კეთილთა საქმეთა მოქმედებისა, კეთილნაყოფი აღმოაცენე, გამომზრდელი გონებისა ჩუენისა, მსგავსებითა ცხორებისა შენისაჲთა, რომლისათჳსცა დღესასწაულობს ერი შენი კსენებასა შენსა, და ღაღადებს შენდა მომართ: მოგუხედენ, ჰ, წმიდო სათნოო ღმრთისო, ნეტარო თამარ, და ითხოვე ქრისტეს ღმრთისაგან მგალობელთა შენათჳს გამოკსნაჲ ღელვათაგან მძვნარეთა, რომელთა აღგვძრავს მტერი იგი მოშურნს, არამედ

შენითა ვედრებითა დაკსენ ეშმაკი საცთური და ღირს-გვყვენ შენთანა სიხარულსა დაუსრულებელსა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა,

გიხაროდენ, სწორუპოვარო დიდო ხელმწიფეო, რომელი შეიჭურვე საჭურველითა ჯუარისაჲთა, სასოებითა სარწმუნოებისაჲთა და სიყუარულითა სიმტკიცისაჲთა და დაჰლეწე ყოველი საჭურველი მძვინვარისა ბრძოლისაჲ; გიხაროდენ, დავითის ბრწყინვალეთა ძლევათა აღმადგინებელო და განმამტკიცებელო სახელისათჳს ქრისტჳსა; გიხაროდენ, მართლმადიდებლობისა წყარო დაუწყვედელო, რომელი დაათრობ კიდეთა ქუეყანისათა; გიხაროდენ, სიქადულო დედათაო, შულთა მორჩილებად მამა-დედათა, და მშობელთა – სულითა საღმრთოჲთა შულთა საყუარელთა მოწყალებად განმწვრთუნელო; გიხაროდენ, ქრისტეანეთა მეფეთა შარავანდედისა განმამტკიცებელო და სამეფოთა შენთა ერთ ზრახუად შემკვრელო, სამგზის სანატრელო წმიდაო თამარ, მოსაგნი შენნი ვითხოვთ ღმრთისაგან მშუდობასა და დიდსა წყალობასა.

აწდა, ღმრთისმშობლისა.

ღემეტრე საქართველოს მეფისა, ბაგრატიონისა.

შენ ხარ ვენახი, ახლად აყუავებული,
მორჩი კეთილი, ედემში დანერგული,
აღვა სულნენელი, სამოთხით გამოსრული,
ღმერთმან შეგამკო, ვერავინ გჯობს ქებული,
და თავით თჳსით მზე ხარ გაბრწყინებული.

დიდებაჲ მაღალი – გრძლად.

კვერქსი და განტეგება.

ლიტურგიასა ზედა.

მომიქსენენი კანონისაგან წმიდისა გალობა გ, და ვ, მუხლი 8

წარდგომა: კმაჲ დ. აღვაძალლო რჩეული ერისაგან ჩემისა, ვპოვე დავით მონაჲ ჩემი.

მუკლი. ამისთჳს გცხო შენ ღმერთმან, ღმერთმან შენმან საცხებელი სიხარულისა.

სამოციქულო. პრომელთა, თავი იგ, მუკლი ა

ძმანო ყოველნი კელმწიფებასა უმთავრესისასა მას დაემორჩილნენ.

დასასრული, მუკლი ია

აღმასრულებელი ჰსჯულისა სიყუარული არს.

ალილუია, კმაჲ ა

ძალითა შენითა იხარებდეს მეფე, და მაცხოვარებითა შენითა იშუებდეს ფრიად.

მუკლი. მოიქსენე, უფალო, დავით და ყოველი სიმშუღწ მისი.

სახარება იოანესი, თავი ი, მუკლი ა

ჰრქუა უფალმან მოსრულთა მათ მისსა მიმართ ჰურიათა...

დასასრული, მუკლი ი

და საძოვარი ჰპოვოს...

განიცადე

საკსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი.